

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J.F.Kennedyja 11

P-1484/2021.-78

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu ovog suda Beatrix Crnogorac, u pravnoj stvari tužiteljice: TEA MASTELLA (ranije MAMLIĆ), OIB: 43176038733, Zagreb, Domačinovićeve ulica 9, koju zastupa punomoćnica Tereza-Tea Felix Da Silva, odvjetnica u Zagrebu, Trg Marka Marulića 2, protiv tuženika: PREDRAG MAMLIĆ, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, kojeg zastupa punomoćnica Jana Volenec Pećina, odvjetnica u Zagrebu, Kranjčevićeva 11, radi utvrđenja bračne stečevine i isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 16. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s objavom dana 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se, da nematerijalizirani vrijednosni papiri- dionice koje su, kod Središnjeg depozitarnog klirinškog društva, Zagreb, Heinzelova 62a, upisane na osnovnom računu tužitelja, PREDRAGA MAMLIĆA, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, oznaka računa: 4546814, naziv računa: Mamlić Predrag 1/1, a opisane su kao :

-7 dionica, registracije pozicije: ATGR-I ATLANTIC GRUPA d.d., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: ATGR-R-A, (trgovačko društvo: ATLANTIC GRUPA d.d., OIB:71149912416, Zagreb, Miramarska 23)

- 1.100 dionica, registracije pozicije: PBZ-B PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: HEMH-R-A, (trgovačko društvo: Hidroelektra mehanizacija d.d. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 204, OIB: 96667257878)

- 69 dionica, registracijske pozicije: HT-I HT D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira HT-R-A, (trgovačko društvo HT d.d., OIB: 81793146560, Zagreb, Radnička cesta 21)

- 3 dionice, registracijske pozicije: PBZ-B PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: JMNC-R-A (trgovačko društvo: JAMNICA d.d., OIB: 05050436541, Zagreb, Getaldićeva 3)

- 400 dionica, registracijske pozicije: PBZ-B PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: KRAS-R-A, (trgovačko društvo: KRAŠ d.d., OIB:94989605030, Zagreb, Ravnice 48)

- 43 dionice, registracijske pozicije: MGMA-I MGMA D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: MGMA-R-A (trgovačko društvo: MAGMA d.d., OIB: 67215092378, Zagreb, Baštijanova 52 a)

- 3 dionice, registracijske pozicije: PBZ-B PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: PBZ-R-A, (trgovačko društvo: Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50)

Čine bračnu stečevinu stranaka; TEE MASTELLA, OIB: 43176038733, Zagreb, Domačinovićeve ulica 9, i PREDRAGA MAMLIĆA, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, i to svakog u $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela, što je tuženik, Predrag Mamlić, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, dužan priznati i izdati tužiteljici ispravu kojom tuženik ovlašćuje tužiteljicu, da bez daljnjeg sudjelovanja ili odobrenja tuženika, zatraži i ostvari, kod Središnjeg depozitarnog klirinškog društva, Zagreb, Heinzelova 62a, preknjižbu $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela dionica, i to dionica:

- 1.100 dionica, registracije pozicije: PBZ-B PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: HEMH-R-A, (trgovačko društvo: Hidroelektra mehanizacija d.d. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 204, OIB: 96667257878)

- 43 dionice, registracijske pozicije: MGMA-I MGMA D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: MGMA-R-A (trgovačko društvo: MAGMA d.d., OIB: 67215092378, Zagreb, Baštijanova 52 a)

s računa tužitelja, PREDRAGA MAMLIĆA, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, oznaka računa: 4546814, naziv računa: Mamlić Predrag 1/1, na ime tužiteljice, TEE MASTELLA, OIB: 43176038733, Zagreb, Domačinovićeve ulica 9, u $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe, jer će u protivnom takvu ispravu zamijeniti ova presuda.

II. Nalaže se tuženiku, PREDRAGU MAMLIĆU, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, da isplatiti tužiteljici, TEI MASTELLA, OIB: 43176038733, Zagreb, Domačinovićeve ulica 9, iznos od 206,65 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose kako slijedi :

- na iznos od 9,97 EUR, od dana 06.07.2020.g. pa do isplate,

- na iznos od 31,44 EUR, od dana 11.08.2020.g. pa do isplate,

- na iznos od 165,24 EUR dana 08.04.2020.g. pa do isplate,

primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za 3 (tri) postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku, PREDRAGU MAMLIĆU, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, isplatiti tužiteljici TEI MASTELLA, OIB: 43176038733, Zagreb, Domačinovićeve ulica 9, iznos od 17.377,01 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose kako slijedi:

- na iznos od 15.935,71 EUR, od dana 11.11.2020.g. pa do isplate,
 - na iznos od 1.441,30 EUR od dana 13.01.2021.g. pa do isplate,
- primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za 3 (tri) postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

IV. Nalaže se tuženiku, PREDRAGU MAMLIĆU, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, naknaditi tužiteljici TEI MASTELLA, OIB: 43176038733, Zagreb, Domačinovićeve ulica 9, trošak parničnog postupka u iznosu od 9.175,00 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21.07.2026. pa do isplate, primjenom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za 3 (tri) postotna poena određene čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 petnaest dana, pod prijetnjom ovrhe.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice TEI MASTELLA, OIB: 43176038733, Zagreb, Domačinovićeve ulica 9 za naknadom parničnog troška u iznosu od 3.125,00 eura.

r i j e š i o j e

I. Zabranjuje se protivniku osiguranja, PREDRAGU MAMLIĆU, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, otuđenje i opterećenja nematerijaliziranih vrijednosnih papira- dionica, kao i korištenje i raspolaganje prava po dionicama, koje su, kod Središnjeg depozitarnog klirinškog društva, Zagreb, Heinzelova 62a, upisane na osnovnom računu tuženika-protivnika osiguranja, PREDRAGA MAMLIĆA, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, oznaka računa: 4546814, naziv računa: Mamlić Predrag 1/1, a opisane su kao:

- 1.100 dionica, registracije pozicije: PBZ-B PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: HEMH-R-A, svaka pojedinačnog nominalnog iznosa od po; 11.000,00 kn
- 43 dionice, registracijske pozicije: MGMA-I MGMA D.D., a koje nose oznaku vrijednosnog papira: MGMA-R-A.

II. Upis zabilježbe ove privremene mjere i to zabrane otuđenja i opterećenja nematerijaliziranih vrijednosnih papira- dionica, kao i zabilježba korištenja i raspolaganja prava po tim dionicama, upisati će se na osnovnom računu protivnika osiguranja, PREDRAGA MAMLIĆA, OIB: 85299180640, Lukavec, Nova cesta 19, oznaka računa: 4546814, naziv računa: Mamlić Predrag 1/1, u Središnjem depozitarnom klirinškom društvu, Zagreb, Heinzelova 62a, a u odnosu na nematerijalizirane vrijednosne papire- dionice, navedene u toč. I. ovog rješenja, a provedba zabilježbe ove privremene mjere povjerava se Središnjem depozitarnom

klirinškom društvu, Zagreb, Heinzlova 62a, kojemu će se dostaviti ovo rješenje uz nalog za poduzimanje svih potrebnih mjera radi izvršenja ove privremene mjere.

III. Ova privremena mjera se smatra provedenom dostavom iste Središnjem depozitarnom klirinškom društvu, Zagreb, Heinzlova 62a. (čl. 347. st.3. Ovršnog zakona).

IV. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su stranke bivši bračni drugovi koji su brak sklopili 22. kolovoza 1998., a razveli ga pravomoćnom presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj P Ob-76/2019 od 20. veljače 2020., dok je njihova faktična bračna zajednica prestala početkom veljače 2018., kada se tuženik iselio iz zajedničkog doma u Zagrebu. Ističe da su tijekom trajanja braka stekli više dionica koje su upisane na ime tuženika u sustavu Središnjeg klirinškog depozitarnog društva (SKDD), a koje predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, pri čemu svakoj od stranaka pripada suvlasnički udio od 1/2.

Navodi da je od SKDD-a pribavila podatke o stanju računa nematerijaliziranih vrijednosnih papira te pregled isplaćenih dividendi, pri čemu joj je umjesto podataka za traženo razdoblje dostavljen pregled isplata od 19. svibnja 2003. do 20. veljače 2020. godine. Smatra da navedeni podaci potvrđuju kako je tuženik tijekom trajanja braka bio upisan kao vlasnik 7 dionica Atlantic Grupe d.d., 1.100 dionica Hidroelektre Mehanizacije d.d., 69 dionica Hrvatskog Telekom d.d., 3 dionice Jamnice d.d., 400 dionica Kraša d.d., 43 dionice Magma d.d. te 3 dionice Privredne banke Zagreb d.d. Budući da su sve navedene dionice stečene za vrijeme trajanja braka, smatra da iste predstavljaju bračnu stečevinu bez obzira što su upisane na ime tuženika.

Nadalje navodi da je iz dostavljenih podataka SKDD-a razvidno kako je po osnovi dividendi za predmetne dionice u razdoblju od prestanka faktične bračne zajednice do 20. veljače 2020. tuženiku isplaćen iznos od 10.119,97 kn, pri čemu smatra da ima pravo na polovicu tog iznosa, odnosno 5.059,98 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana pojedine isplate. Također ističe da ima pravo i na polovicu svih dividendi koje su tuženiku isplaćene nakon 20. veljače 2020., o čemu predlaže pribaviti podatke od SKDD-a. Pozivajući se na odredbe Obiteljskog zakona, Zakona o trgovačkim društvima i Zakona o tržištu kapitala, predlaže da sud utvrdi kako predmetne dionice predstavljaju bračnu stečevinu stranaka u jednakim dijelovima, naloži tuženiku izdavanje isprave podobne za prijenos 1/2 dijela dionica na tužiteljicu te ga obveže na isplatu polovice primljenih dividendi sa zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev u cijelosti. Prvenstveno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći da u vrijeme podnošenja tužbe nije bio vlasnik većeg dijela dionica koje su predmet zahtjeva. Navodi da su dionice Atlantic Grupe d.d., Kraša d.d. i Hrvatskog Telekom d.d. prodane prije podnošenja tužbe, i to tijekom studenoga 2020. i siječnja 2021., za ukupni iznos od 261.854,29 kn, te da su sredstva ostvarena njihovom prodajom utrošena za otplatu zajedničkog zajma iz 2007. godine kojim je financirana kupnja

nekretnine u Lukavcu, stečene za potrebe bračne i obiteljske zajednice. Stoga smatra da u trenutku podnošenja tužbe nije bio nositelj prava na tim dionicama.

U odnosu na tri dionice Privredne banke Zagreb d.d. ističe da iste ne predstavljaju bračnu stečevinu jer su mu dodijeljene kao nagrada zaposlenicima Banke, odnosno stečene darovanjem, zbog čega predstavljaju njegovu vlastitu imovinu. U prilog tome dostavlja dnevni red Glavne skupštine PBZ-a i pregled promjena na računu vrijednosnih papira iz kojih proizlazi da su predmetne dionice prenesene na njega po osnovi darovanja.

Nadalje navodi da je trgovačko društvo Jamnica d.d. brisano iz sudskog registra, a predmetne dionice prethodno povučene, zbog čega tuženik više nije njihov vlasnik. U odnosu na dionice Hidroelektre Mehanizacije d.d. i Magma d.d. ističe da se navedena društva nalaze u stečajnom, odnosno predstečajnom postupku te da njihove dionice nemaju tržišnu vrijednost, slijedom čega smatra da tužiteljica nema pravni interes zahtijevati utvrđenje suvlasništva na takvim dionicama.

Osporava i zahtjev za isplatu polovice dividendi navodeći da su dividende ostvarene u razdoblju nakon prestanka faktične bračne zajednice utrošene za podmirenje troškova zajedničkog kućanstva, režija te uzdržavanja šestero zajedničke djece do razvoda braka. Ističe da se između stranaka pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu vodi postupak poslovni broj P Ob-338/2020 radi podjele bračne stečevine, u kojem se raspravlja o međusobnim imovinskim odnosima stranaka, uključujući pitanja troškova, kredita, ulaganja i međusobnih potraživanja, zbog čega smatra da u odnosu na zahtjev za isplatu dividendi postoji dvostruka litispendencija. Slijedom svega navedenoga predlaže da sud tužbu odbaci kao nedopuštenu, odnosno podredno da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

3.Predmet ovog postupka je utvrđivanje bračne stečevine na dionicama kao i isplata ostvarena kupoprodajom dionica i sa osnove dividendi.

4.Sud je izvršio u uvid u dokumentaciju sadržanu u spisu te je proveden dokazni postupak saslušanjem stranaka u ovom postupku i dokazni postupak financijskim vještačenjem po vještaku Ljupku Omaziću, dipl.oec. iz društva Omazić d.o.o. iz Zagreba kao i Zovku Vatroslavu, prof.dr.sc. iz društva EX LEGE d.o.o. iz Zagreba.

5.Ocjenom izvedenih dokaza te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

6.Sukladno čl. 7. st. 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a temeljem čl. 219. st. 1. ZPP-a, a temeljem čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

7.Iz dokumentacije sadržane u spisu proizlazi kako je brak između predlagateljice i protivnika osiguranja sklopljen 22. kolovoza 1998., a razveden 20. veljače 2020.pravomoćnom presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu P Ob-76/19 list (10. spisa).

8.U ovom postupku predlagateljica tvrdi kako su navedene dionice stečene za vrijeme trajanja braka te da čine bračnu stečevinu stranaka, dok tuženik ističe prigovor pasivne legitimacije, jer u vrijeme podnošenja tužbe nije bio imatelj većeg dijela dionica, a u odnosu na tri dionice Privredne banke Zagreb d.d. da se ne radi o bračnoj stečevini, jer su dionice stečene darovanjem.

9.Između stranaka je također sporno je li su novčana sredstva koja su ostvarena kupoprodajom kao i s osnove dividendi podmirivane svakodnevne životne potrebe kao i da je od prodaje navedenih dionica vraćen zajam (Ugovor o zajmu od 05. ožujka 2007.)

10.Za ocjenu prava vlasništva bračnih drugova na bračnoj stečevini mjerodavni su propisi koji su vrijedili u vrijeme stjecanja imovine (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj Rev-57/2005-2).

Načelo bračne stečevine je da se sva imovina, pa tako i poslovni udjeli u trgovačkim društvima, stečena radom za vrijeme bračne zajednice ili potječe iz te imovine, smatra zajedničkom imovinom bračnih drugova, dakle skupnim vlasništvom neodređenih suvlasničkih razmjera, ako je stečena do 30. lipnja 1999., a ukoliko je stečena nakon toga, njihovom bračnom stečevinom u suvlasništvu supružnika na jednake dijelove, ako nije drugačije među njima ugovoreno. Obiteljskim Zakonom je propisano da imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka ostaje njegova vlastita imovina i da je vlastita imovina imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenoga u članku 248. Obiteljskog Zakona (Narodne novine broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 61/11, 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23, dalje: Obz) (nasljeđivanje, darovanje i sl.). Postoji zakonska presumpcija kako je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili iz nje potječe(članak 248. Obz-a) te da su bračni drugovi u bračnoj stečevini suvlasnici u jednakim dijelovima ako drugačije nisu ugovorili.

11.U konkretnom slučaju nije sporno da stranke svoje odnose glede bračne stečevine nisu posebno ugovorile. Dakle, u postupku utvrđenja bračne stečevine utvrđuje se koja je imovina stečena radom bračnih drugova odnosno koja potječe iz te imovine.

12.Uvidom u Obavijest o stanju računa na dan 20.02.2022. (list 13. spisa) za protivnika osiguranja Predraga Mamlića razvidno je kako je isti imatelj 7 dionica vrijednosne oznake ATGR-R-A, 1.100 dionica vrijednosne oznake HEMH-R-A, 69 dionica oznake HT-R-A, 3 dionice oznake JMNC-R-A, 400 dionica oznake KRAS-R-A, 43 dionice oznake MGMA-R-A, 3 dionice oznake PBZ-R-A.

13.Uvidom u Obavijest o stanju i promjenama na računu za tuženika Predraga Mamlića za razdoblje od 20.02.2018. do 25.04.2022. (list 160. do 161. spisa) razvidno je kako je isti imatelj dionica broj 1.100 (stanje na dan 25.04.2022.), te da više nije imatelj 69 dionica oznake HT-R-A temeljem izvršene prodaje 12.01.2021., da više nije imatelj 3 dionice oznake JMNC-R-A temeljem povlačenja vrijednosnica 23.09.2021., i da više nije imatelj 400 dionica oznake KRAS-R-A uslijed prodaje dana 10.11.2020. kao i da više nije imatelj 3 dionice oznake PBZ-R-A od dana 07.04.2022. temeljem istiskivanja manjinskih dioničara. Također je

razvidno kako je na dan 25.04.2022. protvinik osiguranja imatelj 43 dionice oznake MGMA-R-A.

14.Uvidom u promet po računu klijenta od 20.02.2018. do 12.07.2022. – broker (list 200. spisa), Privredna banka Zagreb razvidno da je za 7 dionica oznake ATGR-R-A došlo do prodaje 08.01.2021. a do namjere 12.01.2021. što znači da isti više imatelj navedenih dionica.

15.Uvidom o Obavijest o stanju računa na dan 13.10.2022. (list 213. spisa) razvidno je kako je Predrag Mamlić imatelj dionica vrijednosne oznake HEMH-R-A broj 1.100, kao i 43 dionice oznake MGMA-R-A. Navedeno je razvidno i iz Obavijesti o stanju i promjenama na računu za razdoblje od 20.02.2018. do 25.04.2022. (list 160. do 161. spisa). Iz navedene Obavijesti također je razvidno kako je tržišna vrijednost dionica oznake HEMH-R-A nepoznata a od dionica oznake MGMA-R-A tržišna vrijednost iznosi 4,73 kune.

16.Uvidom u Ugovor u Zajmu (list 107. do 109. spisa) razvidno je da su isti dana 05.03.2007.sklopili Predrag Mamlić ovdje tuženik kao zajmoprimac i Vladimir Danon kao zajmodavac kojim ugovorom se zajmodavac obvezao zajmoprimcu na ime zajmea isplatiti iznos od 500.000,00 kn na dan sklapanja ugovora dok se zajmoprimac obvezao zajmodavcu vratiti pozajmljeni iznos o uvećan za kamatu koja teče u valuti glavnice od zaključenja pa do isplate po stopi od 1,5% godišnje.

17.Uvidom u potvrdu od 07.03.2021. (list 111. spisa) razvidno je kako Vladimir Danon potvrđuje da je Predrag Mamlić ovdje tuženik podmirio cjelokupno dugovoanje s osnove Ugovora o zajmu od 05.03.2007.

18.Tužiteljica Tea Mastella (ranije Mamlić) iskazala je da je brak stranaka sklopljen 22. kolovoza 1988., a razveden 20. veljače 2020., te da su u braku dobili šestero djece. Navela je kako smatra da je za odlučivanje u ovom postupku od osobite važnosti činjenica da su od 1998. godine do rujna 2007. godine živjeli u kući njezinih roditelja. U tom razdoblju bila je zaposlena na Općinskom građanskom sudu u Velikoj Gorici, a potom u Zagrebu, dok je tuženik radio u Migri, Gorenju i kasnije u PBZ-u. Za vrijeme zajedničkog života kod njezinih roditelja, prema njezinom iskazu, imali su tek minimalne životne troškove jer su plaćali samo dio režijskih troškova, nisu posjedovali automobil, a troškovi prehrane bili su mali budući da su živjeli u zajedničkom kućanstvu s njezinim roditeljima. U to vrijeme imali su troje djece te su, prema njezinim navodima, gotovo cjelokupna primanja mogli štedjeti i ulagati.

Iskazala je da su višak zajedničkih prihoda ulagali u kupnju dionica, pri čemu je tuženik donosio odluke o ulaganjima, ali su o njima prethodno zajednički razgovarali. Navela je da je tuženik imao iskustva u trgovanju dionicama te da mu je vjerovala, iako je sama bila oprezna zbog rizika ulaganja. Prisjetila se da su kupovali dionice društava Atlantska plovidba, Kraš, PBZ, HT, Genera, Hidroelektra, Jamnica i Istraturist. Istaknula je da su osobito velik prinos ostvarili ulaganjem u dionice Atlantske plovidbe tijekom 2005. godine, što im je, zajedno s prodajom dijela drugih dionica, omogućilo kupnju kuće.Nadalje je iskazala da su svake godine ostvarivali dividende, osobito od dionica Kraša i Genere, koje su prema njezinu sjećanju dosezale i oko 9.000,00 kuna godišnje, dok su dividende od ostalih društava bile manje. Redovito su zapimali izvatke SKDD-a, obavijesti o isplati

dividendi i pozive na glavne skupštine dioničkih društava, osobito Kraša. Navela je da su njezini roditelji bili upoznati s tim ulaganjima jer su o njima razgovarali.

Iskazala je da je bračna zajednica faktično prestala u veljači 2018. kada se tuženik odselio iz zajedničkog kućanstva. Navela je da ju je tijekom trajanja bračne zajednice tuženik obavještavao o kupnji i prodaji dionica te se s njom savjetovao jer su dionice kupovane zajedničkim sredstvima. Istaknula je da tijekom trajanja braka nisu podizali zajmove radi kupnje dionica upravo zato što su, zahvaljujući životu kod njezinih roditelja, mogli ulagati vlastitu ušteđevinu. Prema njezinom iskazu, nakon prestanka bračne zajednice tuženik ju nije obavještavao o prodaji dionica niti o ostvarenim dividendama. Navela je da je tijekom 2018. godine, dok nije bila kod kuće, tuženik ušao u stan i uzeo dokumentaciju, uključujući ispis SKDD-a s popisom dionica, nakon čega mu je izrečena zabrana približavanja te više nije mogao ulaziti u stan. Iskazala je da joj nije poznato po kojim su cijenama prodane dionice Kraša, Atlantica i HT-a niti na što je utrošen novac dobiven njihovom prodajom. Naglasila je kako tijekom braka nisu imali dugova niti su posuđivali novac, a tuženika je opisala kao izrazito štedljivu osobu.

U odnosu na navodni zajam od Vladimira Danona navela je da smatra kako takav zajam nikada nije postojao, ističući da ugovor nije bio ovjeren kod javnog bilježnika te da ga tuženik nije spominjao sve do 2021., odnosno nakon pokretanja postupka radi podjele bračne stečevine. Navela je da je i u drugom sudskom postupku ostala pri stajalištu da se radi o naknadno konstruiranoj tvrdnji. Dodala je da su izvaci SKDD-a glasili na ime tuženika, ali da je tijekom trajanja bračne zajednice upravo ona bila zadužena za čuvanje cjelokupne obiteljske dokumentacije. Također je navela da se ne može sjetiti točnog broja kupljenih dionica niti iznosa uloženih u pojedina društva, ali da zna kako su dionice Kraša i Atlantske plovidbe bile među najvrjednijima te da ih tuženik nije želio prodavati smatrajući ih posebno vrijednima.

19. Na ročištu održanom 10. srpnja 2024. tuženik Predrag Mamlić je iskazao da su, dok su živjeli kod roditelja tužiteljice, podmirivali polovicu režijskih troškova te cjelokupne troškove vlastite prehrane. Naveo je da se tijekom trajanja braka isključivo on bavio financijama i podmirivanjem svih troškova kućanstva, zbog čega tužiteljica nije bila upoznata s pojedinostima njihovih financijskih prilika. Iskazao je da je u početku braka njegova cjelokupna plaća bila utrošena na troškove života, dok su s ulaganjima mogli započeti tek 2003. i to u manjim iznosima. Također je naveo da je tijekom braka kupovao i prodavao dionice.

U odnosu na zajam, tuženik je iskazao da je 2007. od Vladimira Danona uzeo zajam koji je vratio 2021. Naveo je da je zajam nastao tijekom trajanja braka te da ga je odlučio vratiti, jer je očekivao da će tužiteljica pokretati sudske postupke protiv njega. Kao potporu toj tvrdnji predao je u spis očevidnik FINA-e iz kojeg, prema njegovim navodima, proizlazi da mu je tužiteljica ovrhom naplatila iznos od 27.000,00 eura na ime zaostale alimentacije.

Nadalje je iskazao da tužiteljica posljednjih 25 godina trajanja braka nije radila, već je primala sredstva po osnovi djece, pri čemu je među njima postojao dogovor da tim sredstvima može slobodno raspolagati i koristiti ih za vlastite potrebe, uključujući putovanja i estetske zahvate. Naveo je da su svi njegovi prihodi bili utrošeni za potrebe obitelji te da to može dokumentirati, kao i da su sve dionice kupljene isključivo iz njegovih prihoda od rada. Dodao je da je tužiteljicu eventualno obavještavao o tome koje će dionice kupiti, ali da ona za to nije pokazivala interes. Također je naveo da je tužiteljica zaprimila preporučenu pošiljku naslovljenu na njegovo ime koja je sadržavala optužnicu.

U vezi s prodajom dionica, tuženik je iskazao da je dionice Kraša prodao krajem 2020., a dionice Atlantica i HT-a početkom 2021. za ukupno približno 260.000,00 kuna te da je navedeni iznos iskoristio za povrat zajma Vladimiru Danonu. Naveo je i da je predmetni zajam bio iskorišten za kupnju kuće u Lukavcu 2007., otprilike mjesec dana nakon njegova podizanja. Govoreći o dionicama Jamnice, tuženik je iskazao da je društvo 23. rujna 2021. provelo povlačenje vrijednosnih papira zbog čega je, prema njegovim riječima, cijelo ulaganje propalo. U odnosu na dionice PBZ-a naveo je da ih je stekao kao dar poslodavca kojim su nagrađeni zaposlenici te da je nakon istiskivanja manjinskih dioničara za tri dionice primio približno 1.000,00 kuna. Također je iskazao da su društva Hidroelektra i Magma u stečaju te da njihove dionice više nemaju vrijednost.

Na okolnost korištenja dividendi od ostalih dionica, tuženik je iskazao da su sve dividende bile utrošene za potrebe obitelji, odnosno za prehranu i redovne životne troškove te da je do prestanka bračne zajednice upravo on podmirivao sve troškove obitelji putem svoje bankovne kartice.

U odnosu na kupnju kuće u Lukavcu, tuženik je naveo da je kupoprodajna cijena 2007. iznosila 72.000,00 eura, odnosno 534.240,00 kuna prema tadašnjem tečaju, pri čemu je veći dio kupoprodajne cijene bio podmiren sredstvima iz zajma od 500.000,00 kuna, dok je preostali dio financiran sredstvima s tekućeg računa i ušteđevinom kojom je raspolagao.

U vezi sa sklapanjem ugovora o zajmu, tuženik je iskazao da je prije njegova zaključenja obavijestio tužiteljicu kako namjerava podići zajam u iznosu od 500.000,00 kuna te da ju je zamolio da se i sama raspita postoji li mogućnost pribavljanja takvog iznosa. Naveo je da je prethodno pomoć zatražio od svojega oca i tete, ali bez uspjeha, nakon čega je o svojim financijskim poteškoćama razgovarao s kolegama s veslanja, pri čemu su mu pomoć ponudili Željko Belec i Vladimir Danon.

20. Iskaz tuženika sadrži niz međusobno proturječnih i nedokazanih tvrdnji koje dovode u pitanje njegovu vjerodostojnost. Prije svega, tuženik navodi da je 2007. od Vladimira Danona uzeo zajam u iznosu od 500.000,00 kuna radi kupnje kuće u Lukavcu te da je taj zajam vratio tek 2021. Istodobno iskazuje da je krajem 2020. prodao dionice Kraša, a početkom 2021. dionice Atlantica i HT-a za ukupno približno 260.000,00 kuna te da je upravo taj iznos iskoristio za povrat predmetnog zajma. Međutim, ostaje potpuno neobjašnjeno na koji je način podmirio preostalih približno 240.000,00 kuna glavnice zajma, a da se pritom ne uzimaju u obzir eventualne kamate ili drugi troškovi. Tuženik nije ponudio nikakvo logično niti dokumentirano objašnjenje iz kojeg bi proizlazilo iz kojih je sredstava podmirio razliku do ukupnog iznosa zajma.

21. Posebno je nelogično obrazloženje prema kojem je zajam vraćen upravo zato što je tuženik "znao da će bivša supruga pokretati zlonamjerne procese". Ako je zajam postojao još od 2007., nije jasno zbog čega bi upravo 2021. nastala potreba za njegovim vraćanjem zbog očekivanih sudskih postupaka. Takvo obrazloženje nije životno uvjerljivo niti predstavlja razuman razlog za vraćanje višegodišnjeg privatnog zajma koji je trebao biti prema Ugovoru vraćen do 05.03.2027.

22. Tuženik nadalje tvrdi da je tijekom cijelog braka isključivo on financirao obitelj te da su sve dionice kupljene isključivo iz njegovih plaća. Međutim, ta okolnost sama po sebi nije odlučna za utvrđenje pravne naravi predmetne imovine. Naime, dionice su stečene tijekom trajanja bračne zajednice, pa činjenica da su kupljene

sredstvima ostvarenima iz njegove plaće ne isključuje njihovu narav bračne stečevine.

23. Istodobno, sam tuženik priznaje da je tužiteljicu obavještavao o svojim ulaganjima i kupnji dionica, navodeći da joj je govorio koje će dionice kupiti, iako ona za to nije pokazivala interes. Takav iskaz potvrđuje da ulaganja nisu bila potpuno odvojena od bračne zajednice, već su predstavljala dio upravljanja zajedničkim financijama. Nadalje, tuženik navodi da je kupovna cijena kuće iznosila 72.000,00 eura, odnosno 534.240,00 kuna, pri čemu priznaje da zajam nije bio dovoljan za cijelu kupoprodajnu cijenu te da je razlika podmirena sredstvima s tekućeg računa i ušteđevinom. Međutim, ne navodi koliki je dio kupoprodajne cijene plaćen zajmom, koliki iz vlastitih sredstava niti podrijetlo tih dodatnih sredstava, zbog čega njegove tvrdnje ostaju neprovjerljive.

Također, tvrdnja da je sve troškove obitelji podmirivao svojom karticom ne predstavlja dokaz da su sredstva kojima je raspolagao bila njegova posebna imovina. Način plaćanja nije odlučan za pravni status sredstava niti isključuje činjenicu da su ista predstavljala bračnu stečevinu.

24. Slijedom svega navedenoga, iskaz tuženika ne može se prihvatiti kao vjerodostojan i dosljedan dokaz jer sadrži brojne nelogičnosti, ostavlja otvorena ključna pitanja o podrijetlu i utrošku znatnih novčanih sredstava te nije potkrijepljen objektivnim, vjerodostojnim materijalnim dokazima. Posebno je značajno da tuženik nije objasnio na koji je način podmirio gotovo polovicu navodno vraćenog zajma, čime njegova verzija događaja ostaje nepotpuna i nedokazana.

25. Usporedbom iskaza tužiteljice i tuženika proizlazi da u bitnim činjenicama između njihovih iskaza nema proturječja, već upravo suprotno – iskaz tužiteljice potvrđuje sam tuženik. Naime, tuženik izričito navodi da se "isključivo bavio troškovima" te da su "bilo kakvi troškovi bili njegov resor", kao i da se tužiteljica nije bavila financijskim poslovima niti je znala njihove pojedinosti. Time potvrđuje navode tužiteljice da nije sudjelovala u upravljanju financijama niti je raspolagala informacijama o ulaganjima, kupnji i prodaji dionica te zaduženjima koja je tuženik poduzimao. Iz toga proizlazi da se tužiteljici ne može stavljati na teret što nije mogla iznositi detalje o financijskim transakcijama, budući da je sam tuženik priznao da ih je obavljao samostalno i bez njezina sudjelovanja. Naprotiv, njegova izjava predstavlja potvrdu vjerodostojnosti iskaza tužiteljice.

Istodobno, tuženik priznaje da je tijekom braka samostalno kupovao i prodavao dionice te da je eventualno samo obavještavao tužiteljicu koje će dionice kupiti, pri čemu ona nije sudjelovala u donošenju tih odluka. Takav iskaz potvrđuje da je raspolaganje zajedničkom imovinom bilo koncentrirano isključivo u rukama tuženika.

26. Stoga se iz usporedbe iskaza stranaka može zaključiti da je iskaz tužiteljice u ovom dijelu logičan, životno uvjerljiv i potvrđen samim iskazom tuženika, dok iskaz tuženika, iako potvrđuje da je sam upravljao financijama, ostaje nedosljedan i nedokazan u dijelu koji se odnosi na podrijetlo, raspolaganje i utrošak znatnih novčanih sredstava te navodni povrat zajma.

27. Sud je u ovom postupku odredio izvesti dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za knjigovodstveno financijsko vještačenje Ljupku Omaziću dipl.oec., iz društva Omazić d.o.o. koji je ovom sudu dostavio Nalaz i Mišljenje

12.11.2024. Međutim obzirom na činjenicu da vještak nije uzeo u obzir izvršene transakcije od strane tuženika od 20.02.2018. do 16.07.2024. dok je nalaz sačinjen 28.10.2024. te iz nalaza i mišljenja nije bilo razvidno da je vještak radi utvrđivanja zadatka tražio dostavu od SKDD-a stanje računa i promjenama po računu na dan sačinjavanja nalaza ili ranije. Stoga je valjalo izvršiti dopunu nalaza i mišljenja. Međutim, obzirom na činjenicu da je navedeni vještak prestao obavljati djelatnost vještačenja, valjalo je ponovno odrediti vještačenje po novom sudskom vještaku što je ovaj sud i učinio Rješenjem od 16.07.2025. te kao vještaka imenovao Zovko Vatroslava prof.dr.sc. iz društva EX LEGE d.o.o., OIB: 99832452582, Zagreb, Ulica Vjekoslava Klaića 54.

28.U Nalazu i mišljenju stalni sudski vještak Zovko Vatroslava, prof.dr.sc. iz društva EX LEGE d.o.o., OIB: 99832452582, Zagreb, Ulica Vjekoslava Klaića 54 od 29. studenog 2025. mišljenja je, u skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza te priležee dokumentacije vještak je slijedećeg mišljenja:

- Ukupno isplaćene dividende tuženiku za dionice navedene u točki III. tužbe za razdoblje od 20. veljače 2020. (razvod braka – Presuda list 10. spisa) do dana kada je tuženik prestao biti imatelj dionica iznose 413,31 eura, a prikaz pojedinačnih isplata napravljen je u tablici 2. Nalaza i mišljenja.
- Ukupna vrijednost prodanih dionica nakon 20. veljače 2020. sveukupno iznosi 34.754,04 eura, prikaz pojedinačnih isplata s datumima isplate napravljen je u tablici 3. Nalaza i mišljenja.
- Temeljem dokumentacije koja prileže spisu vještak nije mogao utvrditi jesu li sredstva od prodaje dionica nakon 20. veljače 2020. godine (razvoda braka) iskorištena za povrat duga s naslova zajma.
- Na dan 20. veljače 2018. tuženik je bio vlasnik sveukupno 702 dionice, 6 različitih trgovačkih društava, a prikaz dionica u vlasništvu tuženika po pojedinom trgovačkom društvu napravljen je u tablici 5. Nalaza i mišljenja.
- U razdoblju od 20. veljače 2018. do 20. veljače 2020., tuženiku je isplaćeno sveukupno 1.103,93 eura dividendi, a prikaz pojedinačnih isplata s datumima isplate napravljen je u tablici 6. Nalaza i mišljenja.

29.Tužiteljica je specificirala svoj tužbeni zahtjev te je ovaj sud dopustio preinaku Rješenjem od 05.07.2022. Nadalje tužiteljica je podneskom od 12.02.2026. specificirala odnosno uskladila tužbeni zahtjev i privremenu mjeru sve sukladno Nalazu i mišljenju vještaka Zovka Vatroslava, prof.dr.sc. iz EX LEGE d.o.o. od 29.11.2025. te osim utvrđenja da su navedene dionice bračna stečevina traži i da se naloži tuženiku da isplati tužiteljici iznos od 206, 65 eura s osnove isplaćene dividende kao i 17.377,01 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama s osnove prodaje dionica.

30.Dakle, iz dokumentacije sadržane u spisu, kao i izvedenog vještačenja proizlazi da su dionice koje su predmet ovog postupka bile upisane na računu tuženika tijekom trajanja bračne zajednice pa sve do razvoda braka 20. veljače 2018.

31.Sama činjenica da su vrijednosni papiri evidentirani isključivo na ime tuženika nije odlučna za utvrđenje njihova pravnog statusa, budući da prema odredbi članka 36. Obz –a bračnu stečevinu čini sva imovina koju su bračni drugovi stekli radom tijekom trajanja bračne zajednice ili koja potječe iz te imovine, neovisno o tome na čije ime glasi pojedina imovina.

32. Kako tuženik nije osporio da su predmetne dionice stečene tijekom trajanja bračne zajednice, niti je dokazao da predstavljaju njegovu vlastitu imovinu stečenu na temelju nasljeđivanja, darovanja ili drugog pravnog osnova Obz-a primjenjuje se zakonska presumpcija da predmetne dionice predstavljaju bračnu stečevinu. Teret dokazivanja da se radi o vlastitoj imovini bio je na tuženiku, a on to nije učinio.

33. Što se tiče različitih pravnih režima prije i nakon 1. srpnja 1999., oni utječu prvenstveno na pravnu prirodu prava bračnih drugova (nekadašnje skupno vlasništvo ili današnje suvlasništvo u jednakim dijelovima), ali ne mijenjaju zaključak da drugi bračni drug ima pravo na odgovarajući udio u toj imovini, osim ako je dokazano da je riječ o vlastitoj imovini.

34. Ponovo se ističe kako sud nije u cijelosti prihvatio iskaz tuženika u dijelu u kojem navodi da su sve dionice kupljene isključivo njegovim sredstvima te da tužiteljica nije sudjelovala u njihovu stjecanju. Naime, sam tuženik tijekom iskaza potvrđuje da je tužiteljicu obavještavao o kupnji i prodaji dionica, odnosno da joj je govorio koje će vrijednosne papire kupiti. Time posredno potvrđuje da ulaganja nisu predstavljala isključivo njegov osobni projekt, već dio zajedničkog upravljanja obiteljskom imovinom.

Osim toga, tvrdnja tuženika da su sve dionice kupljene isključivo iz njegove plaće nije pravno odlučna. Za postojanje bračne stečevine nije potrebno da oba bračna druga ostvaruju jednake prihode niti da svaki pojedinačno sudjeluje u svakom pravnom poslu. Dovoljno je da je imovina stečena radom tijekom trajanja bračne zajednice. Iz provedenih dokaza proizlazi da su obje stranke tijekom znatnog dijela braka ostvarivale prihode iz rada, dok je tužiteljica tijekom kasnijeg razdoblja najveći dio svog vremena posvetila skrbi za šestero zajedničke djece i vođenju kućanstva. Takav doprinos prema odredbama Obiteljskog zakona predstavlja jednakovrijedan doprinos stvaranju bračne stečevine te se ne može smatrati manje vrijednim od ostvarivanja novčanih prihoda.

35. Sud nije prihvatio ni tvrdnju tuženika da su sredstva ostvarena prodajom dionica u cijelosti iskorištena za povrat zajma Vladimira Danona.

36. Naime, tijekom postupka nije bilo sporno da je tuženik nakon prestanka bračne zajednice prodao dionice društava Kraš d.d. (6.11.2020. prodane, isplata 10.11.2020.), Atlantic Grupa d.d. (prodano 8.11.2021., isplata 12.01.2021.) i Hrvatski Telekom d.d. (prodano 8.01.2021., isplata 12.01.2021.- navedeno proizlazi i iz nalaza vještaka Zovka Vatroslava, prof.dr.sc.) Međutim, spornim je ostalo pitanje namjene tako ostvarenih sredstava.

37. Tuženik je tvrdio da je cjelokupan iznos iskorišten za povrat zajma iz 2007., koji je navodno poslužio za kupnju obiteljske kuće u Lukavcu.

Međutim, financijski vještak Zovko Vatroslav, prof.dr.sc. izričito navodi da iz raspoložive dokumentacije nije bilo moguće utvrditi jesu li sredstva ostvarena prodajom dionica doista iskorištena za povrat navedenog zajma. Sud prihvaća navedeni nalaz kao stručan, objektivan i izrađen na temelju raspoložive financijske dokumentacije.

38. Osim toga, tuženik tijekom postupka nije priložio objektivne i vjerodostojne dokaze iz kojih bi proizlazila neposredna povezanost između primitka kupoprodajne

cijene za prodane dionice i isplate vjerovniku. Sam ugovor o zajmu, neovisno o njegovoj pravnoj valjanosti, nije dovoljan dokaz da je upravo novac dobiven prodajom predmetnih dionica ili iz dividendi iskorišten za njegovo vraćanje.

39.Sud pritom osobito cijeni okolnost da je predmetni zajam prvi put istaknut tek nakon pokretanja postupaka radi diobe bračne stečevine između stranaka (iskaz tužiteljice). Iako ta okolnost sama za sebe ne znači da zajam nije postojao, ona umanjuje uvjerljivost tvrdnje tuženika, osobito imajući u vidu da za odlučnu činjenicu - namjenu sredstava dobivenih prodajom dionica - nisu ponuđeni drugi vjerodostojni dokazi (saslušanjem svjedoka ne može se utvrditi činjenica da su sredstvima ostvarenim od dividende i kupoprodaje vraćen iznos koji je tuženik bio dužan sukladno sklopljenom navedeno Ugovoru o zajmu, dok vještak navedeno nije mogao utvrditi iz dokumentacije sadržane u spisu).

40.Također se navodi kako ovaj sud nije utvrdio prekid temeljem članka 12. ZPP-a do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu poslovni broj P-1171/2021 radi prethodnog pitanja je li iznos s osnove kupoprodaje dionica i dividendi tuženik koristio za povrat zajma koji je sklopljen, jer se o navedenom raspravljao u ovom postupku. Ovdje se ističe da u ovom postupku tuženik nije dokazao da navedeni zajam uopće predstavlja bračnu stečevinu kao činjenicu kojim sredstvima (izvor) je vratio iznos zajma.

41.Sud nije prihvatio niti prigovor tuženika da su tri dionice Privredne banke Zagreb d.d. njegova vlastita imovina, jer su stečene darovanjem od strane poslodavca.Naime, tuženik je tijekom postupka dostavio odluku Glavne skupštine Privredne banke Zagreb d.d. (list 121. spisa) iz koje proizlazi da su zaposlenicima Banke dodijeljene vlastite dionice Banke kao nagrada za ostvarene poslovne rezultate.Međutim, sama činjenica da je poslodavac upotrijebio izraz "nagrada" ili da je prijenos u evidenciji SKDD-a evidentiran kao "darovanje i drugi prijenosi" nije odlučna za pravnu prirodu predmetnog stjecanja.

42.Sud smatra da predmetne dionice nisu stečene na temelju besplatnog raspolaganja koje bi bilo neovisno o radnom odnosu tuženika, već upravo zbog njegova statusa zaposlenika Banke i njegovog rada ostvarenog tijekom trajanja bračne zajednice. Iz sadržaja odluke Glavne skupštine proizlazi da pravo na dodjelu dionica nije imala bilo koja osoba, već isključivo zaposlenici Banke koji su ispunjavali propisane uvjete. Takvo stjecanje neposredno proizlazi iz radnog odnosa te predstavlja oblik nagrađivanja rada zaposlenika.

43.Prema ocjeni ovoga suda, predmetne dionice predstavljaju upravo imovinsku korist ostvarenu temeljem rada tuženika tijekom trajanja braka, zbog čega ulaze u bračnu stečevinu, neovisno o načinu tehničkog evidentiranja njihova prijenosa u sustavu SKDD-a. Sud stoga nije prihvatio prigovor tuženika da se radi o njegovoj vlastitoj imovini.

44.U odnosu na prigovor tuženika da društva Hidroelektra mehanizacija d.d. i Magma d.d. nemaju tržišnu vrijednost zbog stečajnog odnosno predstečajnog postupka, sud smatra da navedena okolnost nije od utjecaja na odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Naime, predmet ovoga spora nije utvrđenje tržišne vrijednosti predmetnih vrijednosnih papira, već pitanje predstavljaju li oni bračnu stečevinu stranaka. Činjenica da vrijednosni papiri u određenom trenutku imaju

malu ili nikakvu tržišnu vrijednost ne znači da prestaju biti predmet vlasništva niti utječe na njihov pravni status. Sve dok su predmetni vrijednosni papiri evidentirani na računu tuženika, oni predstavljaju dio njegove imovine te ukoliko su stečeni tijekom trajanja bračne zajednice radom bračnih drugova, predstavljaju i bračnu stečevinu.

45. Jednako tako, činjenica da su pojedina trgovačka društva kasnije brisana iz sudskog registra ili da su vrijednosni papiri povučeni iz trgovanja ne utječe na postojanje prava tužiteljice u trenutku nastanka bračne stečevine.

46. Sud nije prihvatio niti prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, tuženik je tijekom postupka tvrdio da više nije imatelj dijela predmetnih dionica, jer ih je otuđio prije podnošenja tužbe. Takav prigovor mogao bi biti odlučan jedino kada bi tužiteljica zahtijevala predaju upravo tih dionica. Međutim, iz sadržaja tužbenog zahtjeva proizlazi da tužiteljica u odnosu na otuđene dionice zahtijeva odgovarajuću novčanu naknadu koja predstavlja polovicu vrijednosti zajedničke imovine koju je tuženik samostalno otuđio nakon prestanka bračne zajednice. Stoga činjenica da pojedine dionice više nisu evidentirane na računu tuženika ne isključuje njegovu obvezu naknade vrijednosti bračne stečevine koju je otuđio bez suglasnosti drugog bračnog druga.

47. Sud nije prihvatio niti prigovor litispendencije. Tijekom postupka utvrđeno je da se pred Općinskim sudom vodi drugi postupak poslovnim brojem P Ob-338/2020 (list 112. do 116. spisa) između istih stranaka radi diobe ostale bračne stečevine. Međutim, predmet toga postupka nije identičan predmetu ovog spora. Za postojanje litispendencije potrebno je postojanje identiteta stranaka, činjenične osnove i tužbenog zahtjeva. U konkretnom slučaju takav identitet nije ostvaren budući da se u ovom postupku odlučuje o bračnoj stečevini koja se sastoji od nematerijaliziranih vrijednosnih papira i pripadajućih dividendi, dok je predmet drugoga postupka dioba nekretnina, kreditnih obveza i ostale imovine stranaka. Stoga, nisu ispunjene pretpostavke iz članka 194. ZPP-a za odbacivanje tužbe zbog litispendencije.

48. U odnosu na zahtjev za isplatu polovice dividendi sud smatra da je isti osnovan. Kako je sud utvrdio da predmetne dionice predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, proizlazi da i dividende ostvarene temeljem tih dionica pripadaju objema strankama u jednakim dijelovima, sve do konačne diobe bračne stečevine.

49. Ne može se prihvatiti tvrdnja tuženika da je dividende utrošio na zajedničke potrebe obitelji. Nakon prestanka faktične bračne zajednice svaka je stranka bila dužna raspolagati zajedničkom imovinom vodeći računa i o pravima drugog bračnog druga. Samovoljno raspolaganje zajedničkim prihodima ne može dovesti do prestanka obveze obračuna prema drugom suvlasniku.

50. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Zovka Vatroslava, prof.dr.sc. proizlazi točan iznos dividendi koje su isplaćene nakon prestanka zajednice te sud navedeni nalaz prihvaća u cijelosti, jer je izrađen na temelju službene dokumentacije SKDD-a i nije uspješno osporen tijekom postupka.

51. Slijedom svega navedenog, sud zaključuje da je tužiteljica dokazala kako su predmetne dionice stečene radom tijekom trajanja bračne zajednice te da predstavljaju bračnu stečevinu stranaka u jednakim dijelovima. Jednako tako

dokazala je da je tuženik nakon prestanka zajednice otuđio dio zajedničke imovine bez njezine suglasnosti te zadržao cjelokupnu korist ostvarenu prodajom i isplatom dividendi.

52.S druge strane, tuženik nije dokazao postojanje činjenica koje bi isključivale primjenu zakonske presumpcije iz članka 36. Obz-a, niti je dokazao da su sredstva ostvarena prodajom dionica utrošena na način koji bi isključivao njegovo obvezivanje prema tužiteljici.

53.Stoga je sud primjenom gore navedenih odredbi Obz-a ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim u dijelu u kojem je utvrdio postojanje bračne stečevine, koje još postoje te obvezao tuženika na isplatu polovice vrijednosti otuđenih dionica i polovice dividendi ostvarenih nakon prestanka bračne zajednice. te je odlučio kao u točkama I., II. i III. izreke presude.

54.Tužiteljica je predložila određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine temeljem članka 347. stavka 1. točke 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16,73/17,131/20, 114/22, 06/24, dalje: OZ) kojom bi se tuženiku zabranilo otuđenje i opterećenje dionica koje su predmet ovog postupka te naložio upis zabrane raspolaganja u Središnjem klirinškom depozitarnom društvu d.d.

55. Sud je prijedlog ocijenio osnovanim.

56. Prema odredbi članka 346. stavka 1. OZ-a, radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine te učini vjerojatnim opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito promjenom postojećeg stanja stvari, odnosno ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna radi sprječavanja nastanka nenadoknadive štete.

57. Nadalje, člankom 347. stavkom 1. točkom 2. OZ-a propisano je da se radi osiguranja nenovčanih tražbina može odrediti zabrana otuđenja i opterećenja dionica na koje je upravljena tražbina, uz zabilježbu zabrane u odgovarajućem upisniku te zabrana korištenja ili raspolaganja pravima koja proizlaze iz tih dionica.

58.U ovom postupku sud je utvrdio da predmetne dionice predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, slijedom čega je tužiteljica učinila vjerojatnim postojanje nenovčane tražbine radi čijeg se osiguranja predlaže određivanje privremene mjere.

59.Sud je također utvrdio da postoji opasnost da bi bez određivanja privremene mjere ostvarenje tražbine bilo znatno otežano. Naime, predmetne dionice upisane su isključivo na računu tuženika kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d., zbog čega tuženik njima može samostalno raspolagati njihovim prijenosom ili opterećenjem. Takvim raspolaganjem moglo bi doći do promjene postojećeg stanja te bi ostvarenje prava tužiteljice utvrđenog ovom presudom bilo znatno otežano ili onemogućeno. Sud je pritom imao u vidu i da je tijekom postupka utvrđeno kako je tuženik nakon prestanka bračne zajednice već otuđio dio dionica koje su bile predmet bračne stečevine te zadržao sredstva ostvarena njihovom prodajom. Navedena okolnost dodatno potvrđuje postojanje

opasnosti da bi bez određivanja privremene mjere mogao raspolagati i preostalim dionicama, čime bi ostvarenje prava tužiteljice bilo znatno otežano.

60. Neosnovan je prigovor tuženika da se privremena mjera ne može odrediti zato što je točka I. tužbenog zahtjeva deklaratorne naravi. Iako se tom točkom zahtijeva utvrđenje da predmetne dionice predstavljaju bračnu stečevinu, predmet spora jesu individualno određene dionice kojima tuženik može slobodno raspolagati. Svrha privremene mjere nije osiguranje buduće ovrhe deklaratorne presude, već očuvanje postojećeg činjeničnog i pravnog stanja do pravomoćnog okončanja postupka kako bi se spriječilo otuđenje ili opterećenje upravo onih dionica koje su predmet ovog spora.

61. Budući da je predložena mjera primjerena svrsi osiguranja te razmjerna pravima stranaka, sud je primjenom članka 346. stavka 1. i članka 347. stavka 1. točke 2. Ovršnog zakona odredio privremenu mjeru kao u izreci rješenja.

62. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1. i članka 155. ZPP-a, a trošak tužitelja se sastoji od nagrade odvjetniku koji je odmjerjen sukladno Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“, broj 142/12, 118/14, 107/15, 138/23 i 107/25, dalje: OT).

63. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe od 14.09.2021. (Tbr. 8. t. 1. OT-a) u iznosu od 500,00 eura, podnesaka od 27.10.2021., 13.04.2022., 01.06.2022. i 24.06.2022. (Tbr. 8. t. 1. OT-a), svaki u iznosu od 500,00 eura te zastupanja na ročištima od 13.04.2022., 05.07.2022., 06.10.2022., 21.03.2024., 10.07.2024. i 16.07.2026. (Tbr. 9. t. 1. OT-a), svaki u iznosu od 500,00 eura, što ukupno iznosi 5.500,00 eura, odnosno 6.875,00 eura s uračunatim PDV-om od 25%. Tužitelju je priznat i trošak predujma za vještačenja u iznosu od 1.500,00 eura te 800,00 eura, tako da ukupni priznati parnični trošak iznosi 9.175,00 eura te je odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

64. Tužiteljici nije priznat trošak podnesaka od 11.10.2022., 26.09.2024., 03.12.2024., 17.04.2025. i 13.02.2026., zatražen prema Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, u iznosu od po 500,00 eura za svaki podnesak, odnosno ukupno 2.500,00 eura, što zajedno s PDV-om od 25 % iznosi 3.125,00 eura, jer tužitelju sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife može biti priznata nagrada za najviše četiri obrazložena podneska, a trošak tih podnesaka već mu je priznat te je odlučeno kao u točki V. izreke ove presude.

U Zagrebu 22. srpnja 2026.

SUDAC:
Beatrix Crnogorac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

1. Tužiteljici po punomoćniku uz nalog za sudsku pristojbu na presudu i rješenje o privremenoj mjeri
2. Tuženiku po punomoćniku
3. Spis u kalendar 60 dana – parnična pisarnica

Broj zapisa: **9-3088b-1280b**

Kontrolni broj: **090d7-027d9-86cb6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BEATRIX CRNOGORAC, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.